

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 143. An desinat obligari, qui probabiliter judicat se non obligari lege.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

singulari personæ, mandans autem emoritur, adeo-
que cessat ejus voluntas & cura respectu singularis
personæ: è contrà lex fertur toti Reipublicæ & no-
mine sive auctoritate illius, quæ non emoritur, sed
voluit suam & sui curam esse perpetuam. *Dixi*, com-
muniter, quia mandans potest per potestatem legis-
lativam aliter disponere, sicenim mandare potest,
ut aliquid post mortem suam executioni detur; item
potest concedere alteri jurisdictionem, quæ, si causa
suerit inchoata, non desinit morte mandantis; item
præcepta, quæ sunt in Bulla cænæ, non exspirant per
mortem Papæ, sed durant usque ad promulgationem
novæ Bullæ; similiter in Societate J E S U præcepta,
quæ ponunt Generales, sunt perpetua ex speciali di-
spositione Constitutionum, uti dictum est n. 566. Vi-
deri potest Bonar. de restit. d. I. q. 2. p. 6. à n. 24. &
Pib. I. I. t. 29. f. 7.

L. 143. *An definat obligari, qui probabiliter* 877
judicat se non obligari lege. R. Excusatur ab obliga-
tione, si occasio sit subita & urgens periculum, ita ut
non detur tempus consulendi Superiorem, ita S. Th.
Caj. Sot. Suar. de leg. l. 6. c. 8. à n. 3. Teril. in Reg.
q. 59. aff. 6. Quod si ad Superiorem recurri possit,
Suar. n. 9. dicit esse sententiam communem usu o-
mnium priorum & prudentum receptam, quod re-
curri debeat, si non sit in mora periculum. Similiter
si judicari non posset probabiliter, sed merè dubium
esset, an casus comprehendatur sub lege, recurrentum
est ad Superiorem, si fieri possit; si autem fieri non
possit, servanda est lex, uti docent S. Th. Caj. Conr.
Med.; & in casu paciente moram est per se evidens,
inquit Suar. n. 10., quod plerique etiam dicunt, li-
cet sit casus subitus, quia tum possidet lex, nec potest
prudenter deponi dubium, nisi forte esset conflictus
alterius legis etiam sub peccato obligantis, cuius
transgres-

transgressio videretur esse majus peccatum. Vide dicta à n. 598.

De citatione Legum.

POST Tractatum de legibus convenit designare libros, quibus continentur leges; item modum, quo libri illi & leges citantur. Libri, quibus continentur leges, præter S. Scripturam, præcipue sunt Corpus Juris Canonici & Corpus Juris Civilis: de utroque do magis necessaria scitu.

§. I. Per Jus Canonicum intelliguntur Leges sive Regulæ rectè vivendi (nam ~~x̄v̄v̄~~ idem est quod Regula) à summis Pontificibus vel Conciliis constitutæ aut approbatæ; aliter vocatur Jus Pontificium, Sacrum, & quandoque, sed latè, Divinum, uti habetur c. *cum de diversis*, 2. de privileg. in 6. Et specificè, *Canon*, est lex edita à Concilio generali: *Decretum* est Constitutio edita à Papa non consulto: *Epistola decretalis* est Constitutio rescripta à Papa consulto: *Dogma* est Constitutio doctrinalis circa fidem: *Mandatum*, Constitutio circa mores: *Interdictum* Constitutio prohibens, sine poena: *Sanctio* Constitutio prohibens sub poena, ita *Glos.* in *decret. Gratian.* dist. 3. v. *Omnis*. Jus Canonicum universim habet sex partes.

Pars I. est decretum *Gratiani*, id est, varia dicta Pontificum, SS. PP. & Conciliorum collecta à *Gratiano* Monacho Benedictino circa annum 1151. In hac parte *Gratianus* multa addidit de suo, vel ex legibus civilibus, quæ non habent auctoritatem, nisi illam, quam conciliant eorum Auctores, uti recte *Suar.* de leg. l. 4. c. 5. n. 7. Vide etiam *Valens* in prolixi ad conc. Juris Pontif. & Phæb. in procœm. §. 3.

n. 7.